

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 202-ҳадис

202 – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ قَالَ: كَانَ الْفَضْلُ بْنُ عَبَّاسٍ رَدِيفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَاءَتْهُ امْرَأَةٌ مِنْ حَنْعَمَ تَسْتَفْتِيهِ، فَجَعَلَ الْفَضْلُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا وَتَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْرِفُ وَجْهَ الْفَضْلِ إِلَى الشِّقِّ الْأَخْرَ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ فَرِيضَةَ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي الْحَجِّ أَذْكَتُ أَبِي شَيْحًا كَبِيرًا لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَتْبَعَ عَلَى الرَّاحِلَةِ، أَفَأَحْجُ عَنْهُ؟ قَالَ: «نَعَمْ»، وَذَلِكَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ.

[خ 1513، م 1334، ت 928، س 2634، د 1809، جه 2907].

Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Фазл ибн Аббос Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламга мингашиб олган эди. Хасъамалик бир аёл келиб, у зотдан фатво сўради. Фазл унга, у ҳам бунга қарай бошлади. Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам Фазлнинг юзини бошқа томонга буриб қўйдилар. Аёл: «Эй Аллоҳнинг Расули, Аллоҳнинг ҳаж хусусида Ўз бандаларига фарз қилгани отамга у улов устида тура олмайдиган, кекса, қари бўлиб қолганда етди. Унинг номидан ҳаж қилсам бўладими?» деди. У зот: «**Ҳа**», дедилар. Бу Видолашув ҳажидида эди».

Имом Бухорий, Муслим, Термизий, Насай, Абу Довуд ва Ибн Можа ривоят қилишган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI

